

Dnevnik, d.d.: 28. november 2013 (nazadnje spremenjeno: 12:59 28. november 2013)

Umrl je Mitja Ribičič

Mitja RIBIČIČ

Danes zgodaj zjutraj je umrl slovenski politik iz časa nekdanje Jugoslavije Mitja Ribičič.

Pogreb bo v ožjem družinskem krogu.

Mitja Ribičič Foto: Tomaž Skale

Mitja Ribičič se je rodil 19. maja 1919 v Trstu. Tik pred drugo svetovno vojno je začel študirati pravo v Ljubljani. V partijo se je vključil oktobra 1941 in leto pozneje kot partizan Ciril odšel na Štajersko. Še pred kapitulacijo Nemčije je odšel v Moskvo, kjer je poslušal predavanja na sovjetski akademiji NKVD. V Ljubljano se je vrnil na dan osvoboditve kot pomočnik načelnika slovenske Ozne (Oddelka za zaščito naroda), generala Mačka. V času vojnih pobojev je bil Ribičič major pri Ozni, ki je nadzirala, zasliševala in likvidirala tiste, ki so bili sumljivi komunističnem režimu. Ribičič je kasneje postal javni tožilec, notranji minister, član slovenskega in jugoslovanskega centralnega komiteja partije in predsednik zvezne vlade SFRJ. Leta 1986 se je upokojil in se umaknil iz politike. O svoji vlogi pri povojnih pobojih je pričal pred Pučnikovo komisijo. Svojo odgovornost je zanikal, poboje pa obžaloval.

Dvakrat ovaden zaradi suma genocida

Ribičič je bil dvakrat ovaden zaradi suma genocida. Prvič ga je takšna ovadba doletela leta 2005, ko ga je ovadila policija oziroma kriminalist Pavel Jamnik. Tedanje državno tožilstvo je vložilo obtožnico, ki je temeljila na dokumentih, ki naj

bi dokazovali, da je Ribičič podpisal smrtne obsodbe za 234 izvensodno pobitih ljudi. Kljub obsežni dokumentaciji in priloženim pričevanjem je sodišče zahtevo tožilstva za uvedbo preiskave zaradi pomanjkanja dokazov zavrnilo.

Letos ga je zaradi suma genocida ponovno ovadil Roman Leljak. Kot je pojasnil Leljak, se je za ovadbo odločil, ker je po sprostitvi dostopa do arhivskega gradiva (po letu 2005) skupaj z drugimi raziskovalci našel nove dokumente, na podlagi katerih je, kot pravi, prihajalo do likvidacij, mučenj, stradanj otrok do smrti in podobno, podpisal pa naj bi jih Mitja Ribičič.

Kot namestnik načelnika Ozne za Slovenijo naj bi danes 94-letni Ribičič storil kaznivo dejanje genocida s tem, da je vodil in logistično izpeljal nasilno izselitev nemške manjšine iz Slovenije od junija 1945 do septembra 1946. Vojno hudodelstvo pa naj bi zagrešil kot komisar brigade IV. operativne cone in Koroške grupe odredov, in sicer s tem, da je ukazoval in vodil likvidacije civilistov, ukazoval likvidacije svojih vojakov brez sodnega procesa, zbiral podatke o civilistih in jih brez sodnih dokazov uvrščal na sezname domačih »izdajalcev«, ki so bili po končani vojni v glavnem in brez sojenja likvidirani, obsojeni na dolgoletne zaporne kazni ali nasilno izgnani iz države. Ribičič naj bi organiziral in bil prisoten pri likvidiranju najmanj 33 vojakov in civilistov. Vojno hudodelstvo naj bi zagrešil z ukazovanjem in organiziranjem naklepnega pobijanja, mučenja, nečloveškega ravnanja pa tudi s prilaščanjem premoženja in odrekanjem pravice do poštenega sojenja.

DELO

Umrli je Mitja Ribičič

Po drugi svetovni vojni je postal eden vidnejših politikov v bivši Jugoslaviji, drugi človek za Titom.

Mitja Ribičič se je rodil v Trstu, v družini mladinskega pisatelja Josipa Ribičiča.
Foto: Dokumentacija Dela, avtor neznan

Mitja Ribičič se je rodil v Trstu leta 1919, v družini mladinskega pisatelja **Josipa Ribičiča**.

Ribičič je kljub dolgoletnemu javnemu pojavljanju na številnih funkcijah (ljudski poslanec, član centralnega komiteja slovenske partije, po smrti **Borisa Kraigherja** nekaj časa predsednik zveznega izvršnega sveta, podpredsednik predsedstva Jugoslavije, predsednik Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, kjer je leta 1974 postal sekretar Milan Kučan, predsednik jugoslovanskih komunistov...) ostal v skrivnosti zavit človek.

Tako se zelo malo ali pravzaprav nič ne ve o njegovem medvojnem delovanju v ilegali, kjer je imel ime **Ščuka**, o njegovih štajerskih partizanskih časih, ko naj bi prihajalo do nekaterih sumljivih likvidacij, o službovanju v Ozni pod šefovstvom **Matije Mačka**, o šolanju v Rusiji na razvpiti akademiji NKVD Dzeržinski, vodenju oddelka Uprave državne varnosti, v času, ko je bil javni tožilec in notranji minister.

Maja 1998 sta ovadbo zaradi genocida v povojnem času proti njemu in **Tonetu Ferencu** vložila mariborski odvetnik **Dušan Ludvik Kolnik** in **Walter Smolej** z

Dunaja. Tožilstvo je to ovadbo zavrglo. Zaradi domnevne odgovornosti za zunajsodne poboje po drugi svetovni vojni, so ga ponovno ovadili leta 2005, a so se postopki leto kasneje zaključili.

Po zamenjavi oblasti v začetku devetdesetih je Mitja Ribičič postal zanimiv za parlamentarne preiskovalne komisije. Kot v Moskvi izšolani varnostni oficir, major, ki je takoj po vojni postal eden od pomočnikov Ivana Mačka - Matije, načelnika slovenske Ozne, hkrati pa tudi načelnik drugega oddelka, katerega delovno področje je bil »notranji sovražnik«, je bil Ribičič potencialno pomembna priča.

Mitja Ribičič je bil v neki danes v glavnem pozabljeni slovensko-federalni polemiki leta 1988 tudi avtor takrat skorajda ponarodelega »slogana« **s knjigo nad knjigo** – češ, debatirajmo korektno, kultivirano, ne s političnimi dekreti.

Njegov sin Ciril Ribičič je bil do izvolitve za sodnika Ustavnega sodišča politik in profesor ustavnega prava na ljubljanski Pravni fakulteti.

Mitja Ribičič (1919-2013) Foto: BoBo

Umrli je Mitja Ribičič

Pogreb bo v ožjem družinskem krogu

28. november 2013 ob 11:09,

zadnji poseg: 28. november 2013 ob 19:34

Ljubljana - MMC RTV SLO

V 95. letu starosti je umrl Mitja Ribičič, eden vidnejših slovenskih politikov v nekdanji državi.

Pogreb bo v ožjem družinskem krogu, je za STA potrdil njegov sin Ciril Ribičič. Novico o Ribičičevi smrti je sicer na Twitterju prvi objavil Roman Leljak.

Mitja Ribičič se je rodil 19. maja 1919 v Trstu, v družini mladinskega pisatelja Josipa Ribičiča. Leta 1938 se je vpisal na Pravno fakulteto v Ljubljani, po okupaciji leta 1941 pa je vstopil v Komunistično partijo in sodeloval v narodnoosvobodilnem boju. V Ljubljani je najprej organiziral nezakonite tiskarne, nato je bil politični komisar v Šlandrovi brigadi.

Po končani višji vojaški šoli v Moskvi je bil ob Ivanu Mačku vodilni član zloglasne OZNE za Slovenijo.

Predsedoval je tudi vrhu partije

Po vojni je postal eden vidnejših politikov v SFR Jugoslaviji. Bil je pomočnik ministra za notranje zadeve, javni tožilec, član Izvršnega sveta Slovenije, poslanec v republiški skupščini (1951-1963), poslanec v zvezni skupščini (1963-1967, 1969), predsednik Zveznega izvršnega sveta (1969-1971) in predsednik CK-ja Zveze komunistov Jugoslavije (1982-1983). Je dobitnik reda junaka socialističnega dela in več tujih odlikovanj.

Sodišče zavrglo obtožnico za genocid

24. maja 2005 je Državno tožilstvo Republike Slovenije vložilo obtožnico proti njemu, ki ga bremeni sodelovanja v genocidu. Obtožnica temelji na dokumentih, iz katerih naj bi bilo razvidno, da je Ribičič podpisal smrtne obsodbe za 234 ljudi, ki so bili zunajsodno pobiti po drugi svetovni vojni. Sodišče je nato zahtevo tožilstva po uvedbi preiskave »zaradi pomanjkanja dokazov« zavrnilo.

Sicer pa je že kmalu po osamosvojitvi - leta 1994 je pričal pred Pučnikovo parlamentarno komisijo, ki je preiskovala povelje poboje - dejal, da je odgovarjal le

za preiskave aretiranih oseb v domovini, pri pobojih pa ni sodeloval. Leta 1999 pa je priznal, da so za poveljne poboje v partijskem vrhu vedeli.

Iz političnega življenja se je umaknil sredi 90. let prejšnjega stoletja.

L. D., A. S.

SMRT

Umrl je Mitja Ribičič

V 95. letu starosti je umrl Mitja Ribičič.

B. P. / Ljubljana

28. 11. 2013, 10:36

Mitja Ribičič (Foto: Delo)

Mitja Ribičič je bil četrti predsednik vlade Socialistične federativne republike Jugoslavije (SFRJ) in predsednik Zveznega izvršnega sveta.

Rodil se je 19. maja 1919 v Trstu. Pred začetkom druge svetovne vojne se je vpisal na pravo v Ljubljani. Leta 1941 je vstopil v Komunistično partijo Slovenije in leto pozneje odšel na Štajersko, kjer je bil komisar Koroške grupe odredov. Pred kapitulacijo Nemčije je odšel v Moskvo in se po osvoboditvi vrnil v Ljubljano. V tem času je postal eden od pomočnikov **Ivana Mačka**, ki je bil vodilni član Ozne. Po vojni je bil eden od vidnejših politikov v SFRJ. Leta 1951 je postal javni tožilec, pozneje notranji minister, član izvršnega sveta Slovenije, poslanec v republiški skupščini, poslanec v zvezni skupščini in predsednik Zveze komunistov Jugoslavije. Leta 1986 se je upokojil in umaknil iz politike.

Maja 2005 je državno tožilstvo proti njemu vložilo obtožnico, ki ga bremeni sodelovanja v genocidu. Iz dokumentov, ki sestavljajo obtožnico, je razvidno, da je Ribičič podpisal smrtne obsodbe za 234 ljudi, ki so bili zunajsodno pobiti po drugi svetovni vojni. Sodišče je po nekaj mesecih zavrnilo zahtevo tožilstva po izvedbi preiskave "zaradi pomanjkanja dokazov". Predlani je ljubljanska preiskovalna sodnica dokončno zavrnila zahtevo vrhovnih tožilcev za preiskavo zoper Ribičiča.

Kot je znano, je bila oktobra proti njemu vložena nova ovadba, vložil jo je publicist Roman Leljak na podlagi na novo zbranih dokazov. Ribičiča je sicer t. i. Pučnikova komisija, ki je v 90. letih obravnavala dogodke po vojni, zaslišala. Takrat je povojne poboje obžaloval, a zanikal, da bi bil odgovoren zanje.

"Zamolčani dogodki se vrnejo kot bumerang"

Zgodovinar **Mitja Ferenc**, ki je med drugim sodeloval pri razkrivanju razsežnosti poboja v Hudi Jami, se je zgodovinski oceni Ribičiča izognil iz pietete. *"Kar sem o njem imel povedati, sem že povedal v svojih knjigah. Ljudje imamo pozitivne in negativne dogodke v našem življenju, Mitja Ribičič pa je imel pomembno vlogo tudi v kasnejšem obdobju Jugoslavije."* Po njegovem je zato kot vedno pri zgodovinski oceni zelo pomembno, kateri del posameznikovega življenja bi obravnavali. Se pa Ferenc strinja, da bi se morale tudi mlajše generacije veliko bolj zavedati dogodkov izpred sedmih desetletij. *"Ker če se takšnih zgodovinskih stvari ne zavedamo, se kot bumerang prej ali slej vrnejo. Če generacija mojih staršev o teh dogodkih ni vedela nič, je prav, da to vemo mi in rodovi, ki prihajajo. V zgodovini nobena stvar ne sme ostati zamolčana, stvari pa se ne sme pometati pod preprogo. Gotovo pa so ob osamosvojitvi ljudje pričakovali, da se bodo ti dogodki za nazaj razjasnili. Ker se to v popolnosti ni zgodilo, je to povzročilo veliko pelina."*

Obvestilo uredništva: Iz pietete do pokojnika smo izklopili možnost komentiranja.

SLOVENSKE NOVICE

Umrli Mitja Ribičič

Objavljeno: 28.11.2013 10:28 Posodobljeno: 28.11.2013 11:16

Avtor: S. N

Očitali in pripisovali so mu soodgovornost za poveljne zunajsodne poboje domobrancev.

Mitja Ribičič (1919–2013). Foto: Blaž Samec

LJUBLJANA – V 95. letu je danes umrl **Mitja Ribičič**, ki je v 70. letih preteklega stoletja opravljal vodilne politične funkcije v Sloveniji in Jugoslaviji, so nam potrdili naši viri iz zveze borcev.

Sodelavec Ozne

Rojen je bil v Trstu, pred drugo svetovno vojno je bil študent prava v Ljubljani. Po okupaciji 1941 je v Ljubljani organiziral ilegalne tiskarne, po končani vojni je bil eden od pomočnikov slovenskega šefa Ozne, zato so mu očitali in pripisovali soodgovornost za poveljne zunajsodne poboje domobrancev. Med leti 1971–1974 je bil član predsedstva SFRJ, potem pa do leta 1982 predsednik SZDL Slovenije. Iz politike se je umaknil leta 1986.

Roman Leljak, danes je vest o smrti objavil na twitterju, je 20. septembra letos na vrhovno državno tožilstvo naslovil kazensko ovadbo zoper **Mitjo Ribičiča**.

Ovadba zoper Ribičiča

Roman Leljak @RomanLeljak

DEMOKRACIJA

Umrli je komunistični revolucionar ter zloglasni oficir Ozne Mitja Ribičič

ČETRTEK, 28 NOVEMBER 2013 12:10

Mitja Ribičič (foto: arhiv Demokracije)

Danes zgodaj zjutraj je umrl komunistični politik iz časa nekdanje Jugoslavije, komunistični revolucionar in oficir zloglasne Ozne Mitja Ribičič. Pogreb bo v ožjem družinskem krogu, je za STA potrdil njegov sin Ciril.

Ribičič se je rodil 19. maja 1919 v Trstu v tedanji Kraljevini Italiji v družini mladinskega pisatelja Josipa Ribičiča, piše v Enciklopediji Slovenije. Družina se je pozneje iz Italije preselila v Jugoslavijo.

Leta 1941 se je včlanil v komunistično partijo. Med drugo svetovno vojno je bil član NOVJ in pozneje ob Ivanu Mačku visoki funkcionar jugoslovanske vojaške obveščevalne službe Ozne. Po vojni je postal eden najpomembnejših slovenskih politikov v tedanji SFRJ. Bil je član izvršnega sveta Slovenije, poslanec v republiški skupščini (1951-1963), poslanec v zvezni skupščini (1963-1967, 1969), predsednik Zveznega izvršnega sveta (1969-1971) in predsednik Zveze komunistov Jugoslavije (1982-1983). Iz politike se je umaknil leta 1986, praktično hkrati z izvolitvijo Milana Kučana za šefa CK ZKS. Ribičič je bil namreč med Kučanovimi mentorji, saj je po padcu vlade Staneta Kavčiča – med njegovimi krvniki je bil tudi Ribičič, ki ga je kasneje označil za petelina, ki je prezgodaj zapel – vzel Kučana na republiško SZDL. Kučan je nato v začetku osemdesetih odšel v Beograd, kjer je imel ob sebi še enega mentorja in sicer Staneta Dolanca.

Kriminalisti so 24. maja 2005 proti Ribičiču podali kazensko ovadbo zaradi domnevne odgovornosti za zunajsodne poboje po drugi svetovni vojni. V Arhivu RS se je namreč našel dokument, ki naj bi dokazoval povezavo med civilnimi žrtvami pobojev in Ribičičem. Leto kasneje je vrhovno državno tožilstvo podalo zahtevo za preiskavo zoper Ribičiča zaradi kaznivega dejanja hudodelstva zoper civilno prebivalstvo. A je zahtevo najprej zavrnila preiskovalna sodnica ljubljanskega

okrožnega sodišča, mesec kasneje še njegov zunajobravnavni senat, pritožbo tožilstva je kasneje zavrnilo tudi višje sodišče.

Nedavno pa je kazensko ovadbo proti Ribičiču vložil Roman Leljak in sicer zaradi genocida in vojnega hudodelstva. Leljak je za STA tedaj pojasnil, da ovadba obsega 504 strani, za ovadbo pa se je odločil, ker je zbral veliko obremenilnih dokumentov.

Kot je Leljak dejal za STA, bi v pravnem sistemu morali pristojni organi take zadeve preganjati po uradni dolžnosti, a v Sloveniji tega ni pričakovati. Zato je moral podati ovadbo, da bi se pristojni le zganili, je dodal. V Ribičičevem družinskem krogu pa so za STA pojasnili, da zadeve zaradi starosti ne more komentirati.

Danes 94-letni Ribičič je bil v času po koncu druge svetovne vojne načelnik drugega odseka Ozne (Organizacija za zaščito naroda), kasneje pa je postal vidnejši jugoslovanski politik.

Kakor izhaja iz skrajšane različice kazenske ovadbe, ki jo je Leljak poslal medijem, je Ribičič kaznivo dejanje genocida storil s tem, da je vodil, organiziral in logistično izpeljal nasilno izselitev najmanj 16.100 pripadnikov nemške manjšine iz Slovenije med junijem 1945 in septembrom 1946.

Kot dokaz Leljak prilaga posebno poročilo načelniku Ozne za Slovenijo z datumom 13. junij 1945, ki ga je podpisal Ribičič in v katerem piše, da so našli primeren logor, ki lahko sprejme "najmanj 20-25 tisoč Švabov". Med izselitvijo, v času, ko so bili zaprti v taboriščih, je umrlo najmanj 52 otrok, je v ovadbi zapisal Leljak.

Vojno hudodelstvo pa je Ribičič po Leljakovem mnenju storil, ko je v času med decembrom 1944 in majem 1945 kot komisar brigade IV. operativne cone civiliste brez dokazov uvrščal na sezname domačih izdajalcev, ki so jih po končani drugi svetovni vojni večinoma likvidirali, obsodili na dolgoletne zaporne kazni ali pa prisilno izgnali iz države.

Prav tako je Ribičič v obdobju, ko je bil komisar IV. operativne cone vodil likvidacijo najmanj 33 ljudi, tako vojakov kot civilistov, je prepričan Leljak. Kot dokaz Leljak prilaga seznam teh 33 ljudi in izjave, ki obremenjujejo Ribičiča.

Ribičičevo ime se v zvezi z dogajanjem neposredno po koncu druge svetovne vojne omenja že od osamosvojitve naprej. Da bi razčistili dogajanje v letih 1945 in 1946, je bilo ustanovljenih več komisij, tudi parlamentarna, na katerih je Ribičič leta 1994 pojasnil, da o povojnih izvensodnih pobojih v Sloveniji ni odločal najožji partijski in državni vrh, temveč zgolj vojaški akterji.

Za posamezne dogodke se je v Ozni sicer vedelo, vendar pa osebno ni vedel ne za podatke o številu pobitih, niti za vse kraje pobojev, je še pred skoraj 20 leti pojasnjeval Ribičič. Je pa nekaj let zatem priznal, da so za povojne poboje v partijskem vrhu vedeli.

Kriminalisti so Ribičiča zaradi suma sodelovanja v povojnih pobojih ovadili maja 2005, osumljen je bil kaznivega dejanja genocida. Preiskovalni sodnik ljubljanskega

okrožnega sodišča je nato zavrnil predlog tožilstva, da se opravi preiskovalna dejanja. Isti tožilec je nato zahteval tudi preiskavo zaradi kaznivega dejanja hudodelstva zoper civilno prebivalstvo, vendar je sodišče zahtevo zavrnilo, saj da zanjo ni utemeljenega suma.

STA, G. B., C. R.

PRIMORSKE NOVICE

Četrtek, 28. november 2013

Umrl je jugoslovanski politik Mitja Ribičič

Danes zgodaj zjutraj je umrl slovenski politik iz časa nekdanje Jugoslavije Mitja Ribičič. Pogreb bo v ožjem družinskem krogu, je potrdil njegov sin Ciril. Ribičič se je rodil 19. maja 1919 v Trstu v tedanji Kraljevini Italiji v družini mladinskega pisatelja Josipa Ribičiča, piše v Enciklopediji Slovenije

Umrl je Mitja Ribičič

Foto: Sta

LJUBLJANA Družina se je kasneje iz Italije preselila v Jugoslavijo. Leta 1941 se je včlanil v komunistično partijo. Med drugo svetovno vojno je bil član NOVJ in pozneje ob Ivanu Mačku visoki funkcionar jugoslovanske vojaške obveščevalne službe Ozne. Po vojni je postal eden najpomembnejših slovenskih politikov v tedanji SFRJ. Bil je član izvršnega sveta Slovenije, poslanec v republiški skupščini (1951-1963), poslanec v zvezni skupščini (1963-

1967, 1969), predsednik Zveznega izvršnega sveta (1969-1971) in predsednik Zveze komunistov Jugoslavije (1982-1983). Iz politike se je umaknil leta 1986.

Kriminalisti so 24. maja 2005 proti Cirilu Ribičiču spisali kazensko ovadbo zaradi domnevne odgovornosti za zunajsodne poboje po drugi svetovni vojni. V Arhivu RS se je namreč našel dokument, ki naj bi dokazoval povezavo med civilnimi žrtvami pobojev in Ribičičem. Leto zatem je vrhovno državno tožilstvo dalo zahtevo za preiskavo zoper Ribičiča zaradi kaznivega dejanja hudodelstva zoper civilno prebivalstvo. A je zahtevo najprej zavrnila preiskovalna sodnica ljubljanskega okrožnega sodišča, mesec kasneje še njegov zunajobravnavni senat, pritožbo tožilstva je zavrnilo tudi višje sodišče.

STA

Umrl je Mitja Ribičič

V 95. letu se je poslovil eden najvidnejših politikov nekdanje Jugoslavije

28. 11. 2013

Mitja Ribičič je bil že od osamosvojitve Slovenije glavna tarča tistih, ki bi radi našli krivca za pobjo domobrancev po drugi svetovni vojni.

© Borut Krajnc

Mitja Ribičič se je rodil 19. maja 1919 v Trstu, malo pred začetkom druge svetovne vojne je v Ljubljani vpisal študij prava, v partijo se je vključil oktobra 1941 in leto pozneje kot partizan Ciril odšel na Štajersko, kjer je postal komisar Koroške grupe odredov. Še pred kapitulacijo Nemčije je odletel v Moskvo, poslušal predavanja na sovjetski akademiji NKVD in se na dan osvoboditve kot eden izmed pomočnikov načelnika slovenske Ozne, ki jo je vodil general Maček, vrnil v Ljubljano. Leta 1951 je postal javni tožilec, pozneje notranji minister, pa član slovenskega in jugoslovanskega centralnega komiteja partije in celo predsednik zvezne vlade SFRJ. Leta 1986 se je upokojil, se umaknil iz politike in za zabavo začel pisati epigrame. [Njegovo ime se je vseskozi povezovalo s poveljnimi poboji](#), pa čeprav je Ribičič v vlogi preiskovanca med pričanjem pred Pučnikovo komisijo svojo odgovornost zanimal, poboje pa obžaloval. Med vsemi funkcijami, ki jih je opravljal Ribičič, je s stališča iskanja odgovornosti za poveljne poboje najbolj zanimiva tista iz leta 1945. Takrat je bil Ribičič major pri Ozni, (Oddelku za zaščito naroda), ki je nadzirala, zasliševala, preučevala, "varnostno preverjala", kaznovala, "likvidirala" tiste, ki so

bili sumljivi komunističnem režimu. Ozna je bila predhodnica Udbe in naslednica VOS-a, ki je notranjega sovražnika "preganjal" med vojno, kriv pa je tudi za uboje civilistov.

Maja 2005 je državno tožilstvo proti njemu vložilo obtožnico, ki ga bremeni sodelovanja v genocidu. Iz dokumentov, ki sestavljajo obtožnico, je razvidno, da je Ribičič podpisal smrtne obsodbe za 234 ljudi, ki so bili izvensodno pobiti po drugi svetovni vojni. Sodišče je po nekaj mesecih zavrnilo zahtevo tožilstva po zvedbi preiskave "zaradi pomanjkanja dokazov".

Mitja Ribičič je bil že od osamosvojitve Slovenije glavna tarča tistih, ki bi radi našli krivca za pobjo domobrancev po drugi svetovni vojni. Osvadbo zoper Ribičiča je vložila policija oz. kriminalist Pavel Jamnik, ki je vodil preiskovanje povojnih pobojev, ki ga je policija nerodno poimenovala s kodnim imenom akcija "Sprava". Kot je takrat povedal Jamnik, so v Arhivu RS odkrili dotlej nepoznan dokument, katerega analiza je pokazala, da se v njem pogosto pojavlja Ribičičevo ime. Šlo naj bi za enega od registrov pripornikov, v katerem je polovica od 12.000 oseb vpisanih s soglasjem Mitje Ribičiča oziroma z "glasom mape tovariša majorja Mitje" (po nekaterih interpretacijah naj bi zaznamek pomenil tudi "glej mape majorja Mitje"). Med približno 6000 osebami, poleg katerih je napisan "tovariš Mitja", naj bi bilo tudi 234 oseb, ki naj bi bile žrtve povojnih pobojev. Jamnik je bil zato prepričan, da je obstajala med Ribičičem in 234 žrtvami povojnih pobojev pravno relevantno dokazljiva povezava. (mm)

Mladina je [intervju z Mitjo Ribičičem](#) objavila maja 2005